

Златибор некад и сад- борови пали у знак помирења са урбаним

Захваљујући изванредним климатским условима, хармоничном односу међу пошумљеним пределима и пространим ливадама прекривеним живописним биљем, потоцима, незагађеном ваздуху, здравој и чистој води, великом броју сунчаних дана, срдчности домаћина, прелепим скијашким теренима, карактеристичним ваздушним струјама (континенталним и медитеранским), својој погодној надморској висини, предивним пејзажима, Златибор представља једну од најлепших планина у Србији.

Слика 1, *Златиборски борови јунаци*, преузето <http://www.zlatibor.org/slike%20zlatibor/slike%20Zlatibor.htm>

Ако се удаљимо само два километра од центра упознаћемо његово скривеније, лепше лице. Оно које одушевљава туристе који су расположени за шетњу стазама окруженим боровима, по којима је Златибор и добио име. Упознаћемо природу. Видећемо предео са мало кућа, а много пространих ливада и пашњака. Дух старих времена и успомену на то како се некада живело на Златибору оживећемо захваљујући очуваним, старим брвнарама у Сирогојну.

Боравак на Златибору повољно утиче на побољшање крвне слике, пре свега на пораст хемоглобина у крви и повећање броја црвених крвних зрнаца. Такође клима је повољна за лечење бронхијалне астме и других алергијских обољења. На основу тога Златибор је проглашен терапијским подручјем за обољења респираторних органа, штитне жлезде и анемија свих облика. Повољни климатски услови са лековитим дејствима пресудили су да на Златибору буде изграђен институт Чигота

за штитну жлезду и метаболизам, који је такође познат по успешним програмима за рехабилитацију и мршављење.

Поред оних људи који посећују Златибор да би се опоравили и излечили, има и доста њих који долазе како лети тако зими да се одморе и опусте проводећи што више времена у шетњи на чистом ваздуху и уживајући у свим лепотама које пружа ова прелепа планина. Туризам се на тај начин из године у годину све више развија. Како се број посетилаца који би желели да посете Златибор константно повећава, туристичка понуда се употпуњује бројнијим и разноврснијим садржајима. Изграђен је велики број спортских терена, отворени и затворени базени, ски лифтови и ски стазе. Уређено је језеро, прави се нови тржни центар, пијаца, аутобуска станица... Такође, изграђен је велики број нових хотела, одмаралишта, ресторана. Страни инвеститори и богати људи све више су заинтересовани за изградњу нових хотела, апартмана, зграда.

Слика 2, *Предео око златиборске цркве-бојиште недавно палих борова,* преузето <http://www.zlatibor.org/slike%20zlatibor/slike%20Zlatibor.htm>

Златибор је прешао велики пут : од рзавских вирова до олимпијских базена, од колиба и кућерака до апартмана и резиденција, од пољанчета и крпењаче до модерних стадиона и хала. На том путу помало се изгубио. Прегласна музика, река туриста, стотине кафића, пекара, посластичарница, пансиона, кампова. Златибор више није оно што је био некада. Препун је. Превише урбанизован. И ту настаје проблем. Борови падају у знак помирења са урбаним. Из дана у дан ничу све савременији и огромни објекти. Као да више нико не обраћа пажњу на то шта ће се десити ако нам одједном нестане све оно лепо што краси Златибор, ако нам нестане природа. Да ли ће бескрајна пространства ливада, борових шума, пашњака заменити зграде и солитери? Како ускладити природу и развој туризма? Сеча шума због изградње постаје све чешћа и интезивнија. Да ли је она добра, да ли је неопходна и може ли се избећи? Питања је заиста много. Али на крају се мора наћи неко решење. Напредак, градња и урбанизација, наравно, нису толико лоше ствари, јер су значајне за развој и напредак једне државе. Ипак, важно је да очувамо природу и не угрозимо је на било који начин. Са тим у вези закон о забрани дивље градње је једино одговарајуће решење. Такође, и рушење бесправно изграђених

објеката. Потребно је добро применити и закон о заштити шума, и ангажовати локалне шумарске инжењере који ће одредити како сеча шума треба да се одвија, колико треба да се проређује постојећа шума, ради опстанка других стабала. Златибор има доста ливада и пашњака на којима би се кроз радне и волонтерске акције могло организовати и пошумљавање врстама које су жртвоване. Туризам нам је потребан због економског развоја, али атрактивност дестинације је везана за пале јунаке-борове.

Напросто, поштујмо природу да бисмо могли да уживамо у свим лепотама које нам она пружа, јер то је заиста нешто непроцењиво!

Драгица Јечменица